

מעל גדות נימן השקפת, חוזה, אל כול ארמנות
שועי-יהודה ועלי אהלי-שקט במביבות ירושלים.
מדי רמסו רגליך רפש חיצות קובנה בין תגרנו
יהודי ליסה.

בערותי השכה ובערות דרכת פוכב בודד מעקב,
ותנה אור לא-נדרש ליושבי השף וצלמות.

ותכשף בקרי ולדותנו בשפת חוזים וישגבה, ברשפי
אהבת תמר ובחליל הרועה אמנון.

לקול החליל הערב נמשכנו מאז הילדות עד היום,
ונגמר לפנות הלאה ויש הזקב מנאון יעקב ומתדר תלבנון.

א. שטיינמאן.

